

Ez évi lelkigyakorlatunk vezetője, Tamás atya fiatal ember: 2009-ben szentelték pappá Vácott. Első kápláni helye Nagymaros volt, majd 2010-től Szolnokon a Belvárosi Szentháromság Nagytemplom káplánja.

Tamás atya a péntek és szombat esti, valamint a vasárnap délelőtti misék homíliáiban Márk evangélista Szenvedéstörténetét elemezve mindannyiunk számára megvilágította, hogy Jézust utolsó óráiban az alázattal viselt szenvedésében, kiüresedésében a Szeretet töltötte el. Szeretet a Mennyei Atya felé és mifelénk is, hisz kereszthalála által váltott meg mindnyájunkat. Tudatosult bennünk, hogy a keresztúttal Jézus egy olyan úton indult el, ahol fokozatosan megfosztották emberségétől, emberi értékeitől, tárgyaitól. A teljes kiüresítést (kenóvizist) a Kereszten éli meg, amikor teljes elhagyatottságot él át. A legnagyobb csúcst a Szeretemben épp ekkor élte meg – Tamás atya rámutatott, hogy ez nagy titok, misztérium, megváltásunk titka is.

Az Új Szövetség, az új kezdet határozott jele, hogy Jézus Krisztus első tanúja egy pogány személy volt: az a római százados, aki közvetlen közelében volt, amikor kilehelte Lelkét, és aki maga vallotta meg: *„Ez az ember valóban az Isten Fia volt.”* (Márk 15,39).

Ez a lelkigyakorlat a Kereszt és a Szenvedés titkaihoz egészen közel vezette a résztvevőket, és alkalmunk nyílt önmagunk átadására, a megnyílásra is. Péntek és szombat este a miséket követően a plébánia termeiben 4–5 kiscsoportban élénk beszélgetést folytattunk. Tamás atya személyiségében a fiatalos erő és a bölcsesség egyszerre volt jelen. Mosolya mindannyiunk számára biztatást, derűt és erőt adott. Köszönjük, és a jövőben is várjuk vissza szeretettel Újszegedre!